

Arrest

nr. 43 712 van 25 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 mei 2009 het Rijk binnen en diende op 26 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 27 januari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Mymensingh. U verklaart te zijn getrouwd met X (O.V.X) die op 16 augustus 2006 asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten. In het kader van de asielaanvraag van uw vrouw nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 15 oktober 2007 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. Op 26 mei 2009 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op diezelfde dag diende uw vrouw een tweede asielaanvraag in. Uw vrouw

verklaarde België nooit te hebben verlaten. U zou uw vrouw in België hebben vervoegd op 22 mei 2009. U verklaarde dat u Bangladesh verliet om de redenen die uw vrouw ook had aangehaald, namelijk problemen met de Bengaalse overheid omwille van uw onderzoek dat u deed naar de RAB ("Rapid Action Battalion"). U zou enkele keren door de politie zijn gearresteerd en weer vrijgelaten in het jaar 2006. Op 1 november 2007 zou u zijn gearresteerd toen u naar India wilde vluchten. U zou echter na enkele dagen zijn ontsnapt nadat u in een militair kamp was gefolterd. U reisde naar India waar u langer dan een jaar verbleef. Vanuit India reisde u dan illegaal per schip naar België waar u, zoals gezegd, asiel aanvraagde op 26 mei 2009. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een werkkaart voor van de "map photo agency", evenals twee juridische stukken betreffende uw vrouw, een huwelijksakte en vier geboorteaktes (van uzelf, uw vrouw en twee kinderen). Nadien voegde u nog twee juridische stukken toe aan het administratieve dossier, waaronder een origineel arrestatiebevel ten aanzien van uw persoon.

B. Motivering

Het CGVS verwijst in eerste instantie naar haar beslissing die in het kader van de eerste asielaanvraag van uw vrouw werd genomen. Daarin wordt het asielrelaas van uw vrouw als ongeloofwaardig beschouwd, op basis van vage, onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen. U stoelt uw asielaanvraag op dezelfde problemen. Daarbij merkt het CGVS op dat u op geen enkele wijze bij het indienen van uw asielaanvraag spontaan de bevindingen van het CGVS hebt proberen te weerleggen.

Bovendien stelt het CGVS vast dat u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen aflegden waardoor verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Zo verklaarde u dat u één of twee keer vanuit Bangladesh contact had per telefoon met uw vrouw in België (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.8). Uw vrouw verklaarde echter dat u haar nooit vanuit Bangladesh opbelde, noch andersom (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.2). Zo verklaarde u dat u op 13 mei 2006 thuis werd gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.6 en 12). Uw vrouw zou op dat ogenblik zelfs aanwezig zijn geweest. Nochtans verklaarde uw vrouw ten aanzien van de asielinstanties dat u op 13 mei 2006 op uw kantoor werd gearresteerd en dat ze werd verwittigd door de loopjongen (zie gehoorverslag CGVS eerste asielaanvraag p.19-21). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u dat het een vergissing van uw vrouw zou betreffen (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.12). Dat is weinig aannemelijk daar u beiden op gedetailleerde wijze dat ogenblik beschreef. Zo gaf uw vrouw aan dat u op kantoor werd gearresteerd rond elf uur in de voormiddag en dat de "boy" haar opbelde met dat nieuws, terwijl u verklaarde thuis te zijn gearresteerd op een ogenblik dat uw vrouw ook thuis was.

Verder merkt het CGVS op dat het enigszins bevreemdend is dat u in België de Bengaalse ambassade wil contacteren om een Bengaals paspoort te verkrijgen. U zou daartoe de originele geboorteaktes van uw familie naar Bangladesh hebben gestuurd om ze te laten legaliseren (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.3). Immers verklaarde u, evenals uw vrouw, verschillende keren ten aanzien van de asielinstanties dat u actief werd gezocht door diezelfde Bengaalse overheid. Meer zelfs, u verklaarde dat u was ontsnapt na uw arrestatie in november 2007 (zie vragenlijst CGVS vraag 5.). Het is niet aannemelijk dat u uit de handen van de Bengaalse overheid zou zijn ontsnapt in het jaar 2007 nadat u gearresteerd werd wegens een officiële beschuldiging en dat u in België in het jaar 2009 de Bengaalse ambassade in België zou contacteren om een Bengaals paspoort te krijgen. Dat u de Bengaalse ambassade wil contacteren doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging door diezelfde overheid. Deze bevindingen doen ook afbreuk aan het arrestatiebevel dat u neerlegde.

De authenticiteit van die documenten wordt ondermijnd door de vaststelling dat u dezelfde overheid als diegene die u zoekt zou willen contacteren om het bekomen van een paspoort. De authenticiteit van dat arrestatiebevel wordt verder weerlegd. Het CGVS verwijst daarvoor naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat volgens de Bengaalse werkwijze een origineel arrestatiebevel, opgemaakt op een wit, vierkant papier, recto verso, steeds in het dossier blijft. Men kan een kopie verkrijgen, doch kan men niet over het origineel beschikken. Op 26 oktober 2009 hebt u een kopie van het arrestatiebevel aan het CGVS overgemaakt. Op 15 januari 2010 hebt u dan het originele arrestatiebevel aan het CGVS overgemaakt. Gezien onze informatie bent u niet geacht daarover te beschikken. U hebt in elk geval nagelaten om het CGVS op enige wijze duidelijk te maken hoe u het document in handen kreeg, noch bij het overmaken van de kopie of het origineel, noch tijdens het gehoor op het CGVS.

Ten slotte is het niet geloofwaardig dat uw vrouw geen enkel idee zou hebben over hoe u vanuit India naar België reisde alvorens u asiel aanvraagde (zie gehoorverslag CGVS 06/08/09 p.3). Immers

dateert het gehoor op het CGVS van meer dan twee maanden na de asielaanvraag van uzelf zodat u daar toch over gesproken hebt met uw vrouw. U had vanuit India ook contact met uw vrouw. U kunt hoe dan ook zelf geen enkel document of ander begin van bewijs voorleggen van uw beweerde reisweg naar Europa.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Krachtens artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

2.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker fotojournalist was en gevlucht is naar aanleiding van een onderzoek naar de RAB ("Rapid Action Battalion"). Het administratieve dossier bevat geen gegevens over de essentie en de oorzaak van het asielrelaas zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onvoldoende informatie heeft om zonder onderzoek te oordelen of de gevolgen hiervan, die het voorwerp zijn van de bestreden beslissing, gegrond en geloofwaardig zijn. Dit klemmt te meer nu de identiteit van verzoeker en de hoedanigheid van fotojournalist niet betwijfeld worden en uit een Cedoca-onderzoek naar de juridische stukken werd vastgesteld dat deze voldoen aan alle vormvereisten. Derhalve is de zaak niet in staat om op grond van art. 39/2 van de Vreemdelingenwet bevestigd of hervormd te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 januari 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK